

stemmelsen ville disse personer i strid med principperne i forslaget § 45 om overgang fra dagpenge til pension, når tilstanden er stationær, kunne fortsætte med at modtage dagpenge — i givet fald indtil deres 67. år — idet lovforslaget ikke indeholder bestemmelse om en almindelig varighedsbegrænsning af dagpengene.

Afgørelsen af, om de pågældende efter deres helbredstilstand omfattes af stk. 1, nr. 2, forudsættes truffet af vedkommende myndighed efter pensionslovgivningen, d. v. s. af det udvalg, der omtales i folkepensionslovens § 2, stk. 4 eller af invalideforsikringsretten.

Endelig foreslås begrænsningen tillige at gælde for personer, som er fyldt 67 år, selv om vedkommende ikke modtager folkepension. Dette svarer til reglerne for arbejdsløshedsdagpenge.

Varighedsbegrænsningen gælder også for udbetaling af dagpenge til arbejdsgivere, der yder løn under sygdom. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 25.

I stk. 2 foreslås at de første 5 uger af hver sygeperiode ikke tages i betragtning ved varighedsbegrænsningen.

Bestemmelsen tilsigter at skabe en ligestilling mellem de persongrupper, der får udbetalt dagpenge eller løn fra arbejdsgiveren i arbejdsgiverperioden, og de grupper — f. eks. løsarbejdere og personer, der lige har skiftet arbejde — der får udbetalt dagpenge fra det sociale udvalg. At dagpenge i anledning af fødsel efter kapitel 12 ikke medregnes ved varighedsbegrænsningen svarer til de gældende regler i sygeforsikringsloven.

Som betingelse for at generhverve retten til dagpenge, når denne er opbrugt under en sammenhængende sygeperiode, foreslås i stk. 3 en 13 ugersperiode i lighed med de gældende regler for lønarbejderdagpenge, idet der dog i stedet for et krav om lønnet arbejde stilles krav om dagpengegivende indtægt i 13 uger af en størrelse, der berettiger til dagpenge på mindst 10 pct. af dagpengenes højeste beløb. For personer, der har sikret sig efter § 27 på grundlag af husligt arbejde, forlanges at den sikrede efter dagpengerettens ophør har været raskmeldt, og at der er er forløbet 13 uger inden han påny er blevet sygemeldt.

Stk. 4 afløser sygeforsikringslovens § 28, stk. 6, og § 52, stk. 5.

Stk. 5 afløser en lignende bestemmelse i sygeforsikringslovens § 32, stk. 6, og § 56, stk. 6.

Til kapitel 10.

Til § 25.

Som omtalt i de indledende bemærkninger skal

efter lovforslaget også persongrupper, der har ret til løn under sygdom — funktionærer, tjenestemænd m. fl. — inddrages under dagpengeordningen. Disse persongrupper har således i princippet ret til dagpenge efter udløbet af arbejdsgiverperioden. Når arbejdsgiveren yder løn under sygdom ud over denne periode, indtræder arbejdsgiveren i den sikredes ret til dagpenge for samme tidsrum. Arbejdsgiverens ret begrænses dog til 90 pct. af lønnen svarende til dagpengedækningen efter § 22. Overskydende beløb udbetales til den sikrede. Bestemmelsen afløser ulykkesforsikringslovens § 30 og børnetilskudslovens § 20.

Begrænsningen i stk. 2, 2. pkt. skyldes et ønske om af administrative grunde at afskære bagatelagte refusionsudbetalinger.

Af sociale grunde må det anses for nødvendigt, at der sker anmeldelse til de sociale myndigheder af alle længere varende sygdomstilfælde. Når ordningen bærer hovedparten af udgifterne til sygeløn, må også kontrolmæssige grunde kræve, at tilfældene anmeldes, og at der gælder visse frister herfor og for fremsættelsen af arbejdsgiverens refusionskrav. De nærmere regler herom foreslås i stk. 3 fastsat af chefen for sikringsstyrelsen, hvorved der bliver mulighed for en løbende tilpasning af reglerne efter erfaringerne fra praksis.

Til kapitel 11.

Kapitel 11 afløser sygeforsikringslovens kap. V om adgangen til frivilligt at sikre sig dagpenge, navnlig for selvstændige erhvervsdrivende og for husmødre.

Efter sygeforsikringslovens regler har disse persongrupper ikke ret til dagpenge i tilfælde af sygdom, medmindre de har tegnet et frivillig forsikring. Efter forslaget § 16, stk. 3, har personer med anden erhvervsindtægt end lønindtægt derimod i sygdomstilfælde i princippet ret til dagpenge fra det offentlige efter samme regler som personer, der har lønindtægt. På grund af arbejdsgiverperioden, der gælder for lønmodtagere, indtræder retten til dagpenge efter den tvungne ordning først efter 5 ugers sygdom. Der foreslås derfor indført en adgang til at tegne en supplerende forsikring for de første 5 uger af sygeperioden.

Adgangen for husmødre til at sikre sig dagpenge foreslås opretholdt dog med den ændring, at adgangen skal gælde for personer, der udfører husligt arbejde i hjemmet, d. v. s. både for kvinder og for mænd.

Til § 26.

Bestemmelsen åbner mulighed for, at personer, der har anden erhvervsindtægt og som i medfør af